

Микитенко, О. О. Демешок, В. Ю. Худолей/ Заяв.: 18.04.2013 р. за № 50062; Опубліковано: «Офіційний бюлетень авторське право і суміжне право», 2013. – № 27. – 368 с.; «Каталог державної реєстрації», 2013. - № 17. – 708 с. [С. 164; 552].

5. А. С. України № 59531 Програмний продукт «Цільове програмне забезпечення прогнозно-аналітичної оцінки результативності макроекономічного регулювання розвитку промисловості в регіонах держави («*Targ.Stream:KRM.Rat&For. v.1.1*»)/ Микитенко В. В., Кармазіна Н. В., Царенко О. В./ Заяв.: 21.04.2015 р. за № 60562; Опублік.: «Офіційний бюлетень авторське право і суміжне право», 2015. – № 37 (07). – 552 с. [С. 179].

6. А. С. України № 66068 на Програмний продукт «Цільове програмне забезпечення: Функціональний, загально-конкурентний і потенційно-факторний набір стратегій сталого розвитку регіону: формування та оцінка-прогнозування результативності «*Dnepr Strategy Development v.1.0*» / О. О. Демешок, М. С. Капінос, О. М. Капінос; В. В. Микитенко, О. В. Надоша, Ю. Б. Порохнявий / Заявлено: 13.04.2016 року за № 66428; Опубліковано: «Офіційний бюлетень авторське право і суміжне право», 2016. – № 41 - 698 с. [С. 508; 672]

7. Угода про асоціацію між Україною, з однією сторони, та європейським союзом, європейським співтовариством, іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=248387631.

Т.О. Мулик, канд. екон. наук, доц. (ВНАУ, Вінниця)

А.М. Головіна, магістрант (ВНАУ, Вінниця)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Сьогодні питання обліку витрат є надзвичайно важливим для всіх господарюючих суб'єктів і для держави в цілому. Проблеми обліку витрат полягають у серйозних змінах, пов'язаних із розширенням кола облікових об'єктів, наданням гнучкості у використанні існуючих і розробці нових методів обліку, зміною місця бухгалтера в управлінні господарськими процесами [1].

У П(С)БО 16 «Витрати» категорія «витрати» визначається

наступним чином: «Витрати – це зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу між власниками) [2].

У стандарті наведені види витрат із врахуванням їх розподілу на прямі та непрямі, тобто за способом введення до собівартості продукції. Дане трактування відповідає вимогам міжнародних стандартів бухгалтерського обліку.

Згідно П(С)БО 16 «Витрати» - витрати підприємства розподіляються на постійні та змінні. Постійні загальновиробничі витрати відносяться до витрат на обслуговування і управління виробництвом, що залишаються незмінними (або майже незмінними) при зміні обсягу діяльності. До змінних загальновиробничих витрат належать витрати на обслуговування і управління виробництвом (цехів, дільниць), що змінюються прямо (або майже прямо) пропорційно до зміни обсягу діяльності. Змінні загальновиробничі витрати розподіляються на кожен об'єкт витрат з використанням бази розподілу, виходячи з фактичної потужності звітного періоду [3].

Перелік і склад змінних і постійних загальновиробничих витрат встановлюються підприємством і зазначаються в наказі про облікову політику, тому що в сучасній нормативній базі немає чіткого переліку змінних та постійних загальновиробничих витрат, та й самі витрати не можливо однозначно віднести до постійних або змінних, тому що існує ще такий вид витрат, як змішані витрати, які містять в собі змінну і постійну частини [1].

Кожне підприємство відповідно до специфіки діяльності обирає певні методи розподілу витрат на змінні та постійні. Але проблема істотно постає при виникненні змішаних – умовно-постійних та умовно-змінних витрат. Вони значно ускладнюють процес обліку витрат. Пропозицією щодо поліпшення обліку таких витрат можна відзначити більш глибоке дослідження природи їх виникнення, а саме релевантного діапазону [1].

Як і проблема визначення складу змінних та постійних витрат, визначення оптимального методу розподілу загальновиробничих витрат пов'язана також з недосконалістю сучасної нормативної бази. Таким чином, існує необхідність її перегляду і стосовно цих питань. При виборі бази розподілу слід звернути увагу на те, що між зміною загальновиробничих витрат і відповідно зміною бази розподілу існує пропорційна або майже пропорційна залежність [1].

Отже, однією з невіршених проблем на сьогодні, є правильний та обґрунтований розподіл витрат. Порядок обліку та розподілу

загальновиробничих витрат, на сьогодні не повністю відповідає сучасним вимогам національних стандартів і вимагає вдосконалення.

Поділ загальновиробничих витрат на постійні та змінні необхідно здійснювати за допомогою спеціальних методів визначення поведінки витрат стосовно обсягу діяльності (методи технологічного нормування, аналізу рахунків, метод вищої-нижчої точки, метод кореляції, регресійного аналізу тощо). Однак, на практиці підприємство, зазвичай, здійснює приблизні розрахунки.

Виходячи з цього, вважаємо, за доцільне здійснити розподіл загальновиробничих витрат на постійні і змінні та сформувати калькуляцію змінних витрат, розрахувати маржинальний дохід як різницю між доходом від реалізації продукції та змінними витратами підприємства. Цей показник дає змогу швидко приймати рішення в умовах стрімкої зміни кон'юнктури, здійснювати вплив на ціноутворення та фінансовий стан підприємства.

Список використаної літератури:

1. Шмиголь Н. М. Актуальні проблеми та шляхи удосконалення обліку витрат на підприємствах [Електронний ресурс] / Н. М. Шмиголь, О. М. Рибалко, П. В. Єременко // Вісник Запорізького національного університету. Економічні науки. - 2015. - № 3. - С. 108-114. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_eco_2015_3_16

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 "Витрати" № 318 від 31.12.1999 р. (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. -Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00>.

3. Мардус Н. Ю. Особливості обліку доходів і витрат підприємства: проблеми та шляхи вдосконалення [Електронний ресурс] / Н. Ю. Мардус, Х. П. Єлізарова // Вісник Одеського національного університету. Серія : Економіка. - 2015. - Т. 20, Вип. 4. - С. 251-255. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vonu_econ_2015_20_4_61

Т.О. Мулик, канд. екон. наук, доц. (ВНАУ, Вінниця)

Н.В. Закорчевська, магістрант (ВНАУ, Вінниця)

ОРГАНІЗАЦІЯ АНАЛІЗУ ГРОШОВИХ КОШТІВ В СИСТЕМІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Цінним показником, що діагностує фінансові можливості підприємства є його грошові кошти, які можуть впливати на платоспроможність, яка полягає у здатності підприємства вчасно та в